

I hvarje församling skall finnast en tjänst för diakonien

Fra Finland har vi fått rapport fra gen. sekr. Sakari Fehnushallio i Diakon – och Diakonisseförbundet.

«Församling, så och envar av dess medlemmar, äger utföra diakoniarbete». Så står det i den finska kyrkolagen. Den kristna tron stöder och kräver av varje människa att hjälpa sin nästa och tjäna henne. Denna uppgift har man inte endast i fritidssysselsättning utan även överallt var människor har med andre att göra, i yrken, hem och skolor.

Kyrkolagen betonar, att «församlingens diakoni åsyftar att giva av kristlig kärlek betingad andlig, lekamlig och materiell hjälp åt nödlidande, och skall denna hjälp i synnerhet givas dem, vilkas nöd är störst, och vilka icke på annat sätt bispringas».

Styrelsen för finska kyrkans diakonicentral har uttalat den 6.2.1988 om diakonins syfte:

1. Känna igen nöd och lidande;
2. Hjälpa människor att leva i nöd och lidande, sköta dem, hjälpa att leva ett helad och helt liv;
3. Forsöka förändra attityder och samhallsstrukturer

rer för att få bort nöd och lidande».

I den finska diakonin kanske den mest betydelsefulla detalj hittar man i kyrkolagens §263: «I varje församling skall finnas en tjänst för diakonin, vars innehavare är diakon eller diakonissa».

I årens lopp har man detta kommit till en situation, där i församlingar finns det sammanlagt 1055 diakontjänst innehavare (statistik 31.12.87) därav 80% diakonissor och 20 diakoner. Dessutom finns det ca. 100 specialisttjänster inom diakonin: för arbete bland synskadade, hörselskadade, utvecklingsstörda, kriminalvård och rusvård samt ledande tjänster. Dessutom utlönar staten fängelsepräster och dövas präster.

I församlingarne är arbetet till stor del själavård. Det traditionella sjukvårdsarbetet har blivit till sin andel år efter år mindre och mindre. I detta nuet 12% av tjänsteinnehavarnas arbete har med sjukvård att göra, 21% gäller social rågivning och resten

67% samtaler med själavårdsinnehåll.

Utav kunder är 57% över 65 år, 37% 25-64 år gamla och en liten minoritet barn. Diakonitjänsteinnehavarnas arbete sker för det mesta i hem, endast 42% utav kontakter har man mottagningstrymmen. Tyvärr visar tendensen att rikta sig till färre hembesök, men man försöker ändra situationen.

De frivilligas insatser har man inte kunnat registrera i statistiken. Det kan utan vidare konstateras, att i framtidens diakoni kan man inte tänka sig fortsätta utan att ännu i större grad försöka kunna inspirera till och stimulera de frivilliga insatserna inom t.ex. besökstjänsten och smågruppsverksamheten i församlingarna. Sedan har man länge i landkommuner haft s. k. bykommittéer, som arbetar för att förbättra livsförhållandena i sitt bostadsområde. Där kommer också tydligt fram de oformella karakterer, som kyrkelig diakoni och statens och kommunernas socialarbete har med varandra i alla nivåer.

Inom diakonin har man fått speciellt fina erfarenhetsverktyg om fritidsverksamhetsformer liksom utflykter, leger osv. I årstatistiken kan man läsa att över 160.000 deltagare hadde mon enbart i diakonileger.

Insamlingen Gemensamt ansvar är diakonins största årliga insamling. 60% av inkomster kommer att riktas till internationell diakoni via Kyrkans Utlandshjälp. Kyrkans Utlandshjälp samlade år

Forts. side 9

DIAKONI I NORDEN

dan de kan synliggjøre den kristne omsorgen innad.

De 4 diakonistiftelsene er stadig på offensiven for å fremme diakonien både innad og i kontakt med menigheter og det øvrige hjelpeapparat. Diakonhjemmet har også nylig opprettet et internasjonalt senter som skal arbeide med bistands- hjelp til utviklingsland.

Diakoniutdanningen i sin helhet har i det siste kommet i søkelyset. Dette ser jeg på som et tegn på at kirken og utdanningsinstitusjonene selv er i utvikling og vil hele tiden prøve å være på offensiven for å kunne ivareta de utfordringene diakonien står overfor.

Det norske Diakonforbund i dagens Norge

Det norske Diakonforbund oppfatter seg selv som et service-organ, først og fremst for sine egne medlemmer, men også for diakonien generelt.

For medlemskapet arbeides det for å fremme kollegialt samhold og samarbeid med lokallagssamlinger, stiftssamlinger og stiftsledersamlinger.

Faglige spørsmål tas opp på etterutdanningskurs, i DIAKONOS og på samlingene. Utarbeidelse av yrkesetiske retningslinjer står også på dagsorden. I lønnsforhandlinger håper vi gjennom vårt medlemskap i A.F. å kunne fremme krav fra alle våre medlemmer.

For diakonien generelt er D.N.D.F. med på å forme utviklingen ved å fremme meninger og synspunkter der det skjer noe. Sentralstyret har nettopp uttalt seg om

dokumentet «Kirkens embete og råd». Til stadighet får sentralstyret lignende saker til høring. Videre prøver D.N.D.F. å peke på nye diakonale utfordringer.

Diakonforbundet har også i arbeidsprogrammet fått i oppgave å arbeide for å innholdsbestemme og utdype begrepet institusjonsdiakoni. Selv om D.N.D.F.'s medlemmer er spredt i mange forskjellige typer stillinger i kirken og samfunnet, er det i dagens Norge behov for diakonalt engasjement med nærhet og vilje til å ta omsorg for det hele mennesket.

D.N.D.F.'s oppgave i første rekke er å ivareta omsorg for sine egne medlemmer for på den måten å gi styrke og inspirasjon til at hver enkelt medlem kan yte mest mulig i sitt arbeid.

Diakonos er D.N.D.F.'s medlemsorgan. Lenge har det pågått drøftinger om profil og innhold. En aktiv redaksjonskomité med vår generalsekretær i spissen arbeider nå med utviklingen av bladet. Det foreligger forslag om en gradvis overgang til at Diakonos kan bli et diakoni-organ som antagelig vil fange interesse langt utover våre egne kretser. Foreløpig er dette bare forslag, men følg med i utviklingen og send gjerne leserinnlegg om din mening.

Det norske Diakonforbunds institusjoner

Diakonistiftelsen Røysum har fått overført eiendommen og driftsansvaret for Røysumtunet.

Diakonistiftelsen Lillebo har fått overført eiendom-

mene og gavemidler som var knyttet til institusjonen Lillebo i Haugesund.

Diakonistiftelsen Nærland har fått overført gavemidler, feriestedet Kvednaflätt i Egersund kommune og bygningen ved Varatun dagsenter i Sandners.

Alle stiftelsene er i drift og i full gang med å utforme framtidig engasjement.

Dette var noen spredte glimt fra diakonien og Det norske Diakonforbund slik jeg ser det pr. dag. Mange felter er av flere grunner ikke kommet med her, men Diakonos er åpen for bidrag og etterlysninger.

Forts. fra s. 7

1987 en summa av 50 millioner finska mark, som betyder, att den är den största organisation för utlandshjälp i Finland.

Syftet med kyrkans katastroffond är snabb hjälp till privatpersonar eller snabb hjälp till privatpersonar eller samfund som råkat i en plötselig nödsituation eller blivit olycksoffer. År 1987 gav man ut hjälp för nästan hundra familjer i Nord- och Ostfinland på grund av årets missväxt.

Man kan knappast undervärdera diakonissanstaltens betydelse till finsk diakoni. Dette gäller speciellt när det är tal om utbildning, sjukvård och nya syn inom diakonins fälte.

Som kordinerande organ i finske kyrkan arbetar kyrkans diakoncentral. I kyrkans centralstyrelse har man egna central för sociala frågor, familieförhållanden och sjukhussjälavård.